

jsou dávno vložena. Opačný názor by vedl k nemožnosti, že by i po více snad letech mohl Státní pozemkový úřad stále určovati pořadí pohledávek, což jistě neměl zákon v úmyslu, by tuto možnost rozšířil do nekonečné neb aspoň do neurčité doby. Ostatně nevyhověl stěžovatel ani další podmínce § 9, že totiž pořadí zástavních práv má určití nikoliv teprve až v žádosti, nýbrž podle slovného znění zákona již při svolení k zápůjčkám. § 9 výslovně praví: »pro několik pohledávek, k jichž zápůjčce Státní pozemkový úřad svolil a jichž pořadí při tomto svolení určil«, kteréž určení pořadí tedy musí býti uvedeno v doložce, již Státní pozemkový úřad potvrzuje své svolení. Na předložených listinách však takového určení ve svolovacích doložkách není, nesplnil proto stěžovatel ani této podmínky a právem první soud, byť i z neúplných důvodů jeho žádost zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Pokud jde o přípustnost dovolacího rekursu, který směřuje proti souhlasným usnesením nižších soudů (§ 130 knih. zák.), jest z důvodů rozhodnutí sb. n. s. čís. 9094 dovolací rekurs přípustný. Ve věci nelze dovolacímu rekursu přiznati oprávnění. Jak rekursní soud již k tomu poukázal, je žádáno za zápis pořadí u vkládaných pohledávek nikoli současně se vkladem práva vlastnického na přidělovou nemovitost a mimo to nebylo požadované pořadí stanoveno při svolení ke vkládaným zápůjčkám. Nedostává se tedy předpokladů, za kterých lze podle ustanovení § 9 Malého přidělového zákona čís. 93/31 zápis pořadí podle určení Státního pozemkového úřadu povolit. Na vývody dovolacího rekursu snažící se dovésti oprávněnost nároku co se týče pořadí vkládaných pohledávek, stačí odkázati na zmíněné ustanovení zákona, v němž vývody ty nemají opory (viz tisk. čís. 1105).

Čís. 12756.

Dlužník jest oprávněn domáhati se zrušení exekuce podle § 251 čís. 6 ex. ř., i když zabavená věc není jeho vlastnictvím.

Prodejní budka drobného živnostníka (obchodníka s potravinami a s různým jiným zbožím) jest vyloučena z exekuce. Lhostejno, že by si dlužník mohl najmouti nebo koupiti jinou takovou budku nebo jen prodejní stánek.

(Rozh. ze dne 26. srpna 1933, R I 784/33.)

K vydobytí peněžité pohledávky proti manželům V-ovým byl zabaven stánek, v němž dlužníci provozovali obchod s potravinami, střížním zbožím, pivem, limonádou a s nádobím. Návrh dlužníků, by exekuce ohledně stánku (dřevěné boudy) byla zrušena, soud první stolice zamítl. **D ů v o d y:** V návrhu na zrušení exekuce tvrdí povinná strana, že zabavená dřevěná bouda není vlastnictvím jejím, nýbrž

vlastnictvím Marie P-ové a že jí přísluší k tomuto předmětu jen právo nájemní, a dále, že dřevěná bouda jest nevyhnutelná k její obživě a proto jest z exekuce vyňata. Ustanovení § 251, čís. 6 ex. ř., nařizujíc, že u maloživnostníků jsou vyňaty z exekuce předměty, jichž potřebují k osobnímu dalšímu výkonu výdělečné živnosti, má zajisté na mysli jen takové předměty, jež svou povahou slouží bezprostředně k výkonu zaměstnání, náčiní, nářadí a podobné, nikoliv však věci, v nichž se živnost provozuje. Tím méně však může se dlužník, jenž má k věci jen nájemní právo, dožadovati toho, by najatá věc, v níž živnost provozuje, byla podle tohoto ustanovení z exekuce vyňata, ano zůstává nedotčeno právo osob třetích, domáhati se zrušení exekuce z důvodu práv exekuci nepřipouštějících a také dlužníku zůstává volno, najati si prodejnu jinde a jinde živnost provozovati. **R e k u r s n í s o u d** zrušil exekuci podle § 39 čís. 2 ex. ř. **D ů v o d y:** Otázka, musí-li předměty, jichž potřebuje povinná strana k osobnímu dalšímu výkonu výdělečné činnosti, býti vlastnictvím povinné strany, nemůže zajisté podle doslovu § 251 čís. 6 ex. ř. býti zodpověděna v ten smysl, že jen vlastník jest oprávněn žádati o vyloučení z exekuce a o zrušení podle § 39 čís. 2 ex. ř. Řečené ustanovení bylo vydáno na ochranu osob tam uvedených a je tak obsáhlé, že nesmí býti činěna výjimka, jsou-li splněny podmínky výslovně uvedené. Za rekursního řízení bylo vyšetřeno a zjištěno, že povinná strana provozuje obchod s potravinami, střížním zbožím, pivem, limonádou a s nádobím ve stánku. Již z toho musí býti usuzováno, že povinní jsou maloživnostníci, poněvadž ve stánku nemůže býti provozována živnost, nebo obchod ve větším rozsahu. Zbývá ještě otázka, zda dřevěná bouda, ve které se malá živnost vykonává, je předmětem, vyňatým z exekuce podle § 251 čís. 6 ex. ř. Tuto boudu, která již v této věci byla prohlášena za věc movitou, jest zajisté postavití na roveň předmětům, jichž maloživnostníci potřebují k osobnímu dalšímu výkonu výdělečné činnosti, slouží k zajištění provozování živnosti v dosavadním rozsahu s dosavadními prostředky. Kiosk slouží za prodejní místnost a pro uložení zboží, jež tam má býti prodáno. V takovém případě chrání § 251 čís. 6 ex. ř. maloživnostníka (sr. na př. rozh. čís. 10392, 10191, a obzvláště 7978 sb. n. s.) a bylo z těchto důvodů zrušovacím návrhu vyhověti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel nepopírá v dovolacím rekursu maloživnostenský rozsah živnosti dlužníků ani oprávnění jich obou k jejímu provozování. Netřeba se tím zabývatí. Napadené usnesení vyhovuje plně ustanovení § 251 čís. 6 ex. ř. Stačí proto poukázati na jeho odůvodnění. K vyvrácení dovolacího rekursu budiž dodáno: Dlužník jest oprávněn domáhati se zrušení exekuce podle § 251 čís. 6 ex. ř. i tenkráte, když zabavená věc není jeho vlastnictvím (sb. n. s. čís. 5207, 12183). Jeho oprávnění plyne již z ustanovení § 253 odstavec první ex. ř., dovolujícího zabavení hmotných věcí dlužníka, které má ve své moci. Otázka jeho vlastnictví se

při zabavování vůbec neřeší, účinek zabavení věci jest však pro dlužníka stejný, ať jde o jeho vlastní věci nebo ne, vždy mu hrozí nebezpečí, že zabavená věc mu bude odňata a prodána. § 251 ex. ř. rovněž neobsahuje omezení, že by dlužník mohl žádati za zrušení exekuce na věci, které potřebuje k dalšímu provozování své maloživnosti, jen, když zabavená věc jest jeho vlastnictvím. Dlužník jest oprávněn chrániti se proti vymáhajícímu věřiteli způsobem jemu příslušejícím (§ 39 ex. ř.) a třetí osoby, jimž snad zabavená věc náleží, mohou zase použití právních prostředků, které jim exekuční řád dává proti vedení exekuce na jejich věci. Neuplatní-li třetí osoba své právo k zabavené věci, nemůže to býti dlužníku na škodu. Jest bez významu, že dlužníci mohli si pronajmouti takovou budku, jaká jim byla zabavena, neboť nezáleží na tom, že dlužník má možnost opatřiti si znova věc, která mu byla zabavena, ježto takových věcí jest snad dostatek, nýbrž na tom, že dlužník má býti chráněn ve své maloživnosti a ve své výživě. Tomu by tak nebylo, kdyby prodejní stánek byl prodán a dlužník, nemaje hotových prostředků, nemohl by si novou prodejní budku opatřiti. Nelze přistoupiti ani na to, že by dlužníci mohli se spokojiti jen prodejním stánkem, a že nepotřebují prodejní budku. Podle obsahu živnostenského listu jde o obchod s potravinami a s různým jiným zbožím, které podle všeobecné zkušenosti musí býti uchováno v krytém prostoru. Jest proto dlužníkům zachovati prodejní budku k dalšímu výhodnému provozování jejich maloživnosti (viz též věstník min. sprav. čís. 43/1914). Poukazuje-li dovolací stěžovatel na podporu svého stanoviska na to, že by při provozování maloživnosti v nemovitosti byla vyloučena tato nemovitost z exekuce, přehlíží, že ustanovení § 251 čís. 6 platí jen při vedení exekuce na věci movité. Míjí se proto tyto vývody dovolacího stěžovatele cíle.

Čís. 12757.

Pohledávka z pachtovného jest chráněna zákonným zástavním právem jen na věcech, které jsou na propachtovaném statku, nikoliv však jinde (na usedlosti, pro kterou byly pozemky propachtovány).

Předmětem zájemného popsání nemůže býti úroda, dosud od pozemku neoddělená.

(Rozh. ze dne 26. srpna 1933, R I 820/33.)

Žalovaný měl od žalující obce spachtovány pozemky městského chorobince a řadu obecních pozemků. Pro dlužný pacht z těchto pozemků navrhla žalující obec zájemně popsání (§ 1101 obč. zák.) veškerého dobytka, hospodářského nářadí i zásob plodů na usedlosti čp. 166, náležející spoluvlastnický žalovanému a jeho manželce, a dále zájemným popsáním úrody na propachtovaných pozemcích. Rekurse ní soud zamítl návrh na povolení zájemného popsání svršků, t. j. dobytka, hospodářského nářadí a plodů, nacházejících se na usedlosti č. pop. 166, jakož i na povolení zájemného popsání úrody na nemovi-